

Jan Heweliusz to jeden z najbardziej znanych polskich astronomów, urodzony 28 stycznia 1611 roku w Gdańsku. To miasto stało się jego domem na całe życie. Oprócz pasji do gwiazd, był także browarnikiem i filantropem, co pokazuje, jak różnorodne były jego zainteresowania.

Już od młodości fascynowała go astronomia. W 1641 roku skonstruował swoje pierwsze instrumenty, co dało początek jego przygodzie z niebem. Jego prawdziwym przełomem była mapa Księżyca, którą stworzył jako pierwszy. W 1647 roku wydał „Selenografię”, gdzie zawarł niesamowite rysunki i opisy kraterów oraz innych formacji.

Heweliusz, jako dumny Polak, w 1673 roku odkrył cztery nowe konstelacje: „Scutum Sobiescianum” (Tarcza Sobieskiego), „Lacerta” (Jaszczurka), „Equuleus” (Żrebię) i „Canes Venatici” (Psy Myśliwskie). Był również autorem licznych prac naukowych dotyczących komet i innych zjawisk w kosmosie, a jego badania miały istotny wpływ na rozwój astronomii w Europie.

Zmarł 28 stycznia 1687 roku w Gdańsku, ale jego dziedzictwo nie przeminęło. Dzisiaj jego imię noszą krater na Księżycu oraz jeden z asteroidów, co przypomina o jego znaczeniu jako Polaka, który na zawsze zapisał się w historii astronomii.